

Adriaansz, Andriessen, Boulez ****

Blokfluitist Erik Bosgraaf betovert met bewerking van Boulez.

GUIDO VAN OORSCHOT

klassiek

Erik Bosgraaf (blokfluit), Radio Kamer Filharmonie o.l.v. Clark Rundell

Concertgebouw Amsterdam, 18/5

Jammer dat de Franse componist Pierre Boulez (88) niet meer zo vief is dat hij zomaar de trein naar Amsterdam pakt. De oude meester zou hebben genoten, zaterdag in het Concertgebouw, van een huzarenstukje door de dekselse Erik Bosgraaf. Moederziel alleen stapte de blokfluitist het podium op. Een paar seconden later had hij de Grote Zaal omgetoverd tot volière.

In eerder opgenomen blokfluitfragmenten kwetterden modernistische nachtegaaltjes uit luidsprekers rondom. Ter plekke mengde Bosgraaf zich in het discours. Dialogue de l'ombre double heette het stuk, dialoog van de dubbele schaduw. Boulez componeerde de noten in de jaren tachtig voor klarinet en elektronica. Met 's meesters goedkeuring maakte Bosgraaf er een bewerking van.

De reigerstand - een voet op de grond, een voet op een stoel - was geen theater. Bosgraaf zette de fluit soms op het bovenbeen om tonen te vinden die het instrument van zichzelf niet kent. Resultaat van zijn krankzinnige onderneming: muziek die minstens zo diep inkerft als het origineel.

In een andere wereldpremière doopte de componist Peter Adriaansz de Radio Kamer Filharmonie in sinustonen: elektronisch geproduceerde, 'volmaakte' tonen zoals de natuur ze niet kent. In Rising & Falling (No.54) legden ze een glanzende halo rond het orkest. Het orkest deinde op een eb en vloed van

korte, herhaalde motieven. Helaas prikkelde het procedé te weinig om het oor twintig minuten te gijzelen.

Louis Andriessen kent intussen andere zorgen. De nestor van het Nederlandse componeren, tevens aartsvader van de veelbezongen ensemblecultuur, heeft stevast geweigerd een noot te schrijven voor symfonieorkest. Nu de ensembles zijn gekortwiekt, dreigt voor zijn oeuvre de marge.

De Amerikaanse dirigent Clark Rundell schoot te hulp en puurde een orkestsuite uit Andriessens 'paardenopera' ROSA (1994). Het 'klabaf klabaf' steeg monter op uit de Radio Kamer Filharmonie. In orkestgewaad galoppeerde de muziek door de verrassende driehoek Stravinsky-Morricone-Strauss. Soms wreekte zich het bij elkaar geraapte karakter van de suite. Maar het vitale, bruisende orkestgegrom maakt nieuwsgierig naar Andriessens officiële entree in dit vak, komend najaar bij het Koninklijk Concertgebouworkest.